HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והרי נתו דטומאה דחין שוה בכל. לחין ישרחל מוחזרין שלח ליגע בכתיב (ויקרא כא) לחמור חל הכהנים מוחזרין ולח ישרחל: **נתו משום דרב יהודה.** שלמחי חפי' נתו שחין שוה בכל נפקא לן מהתם לכהנים חייבות: **לח דגמרי מלח יקחו.** כלומר מחיט חו חשה לח נפקא לן חלח נתו השוה בכל והם לחינטריך למעוטי ולח גזות מהכרן משום לחי לח מעטי' הוה גמרינן מלח יקחו דמחייב לגשים שלחו שחין שוה בכל: **חילח דחמרי קיהה חינטריך ליה.** למיכתב דבלחו שחין שוה בכל גשים מוחזרות ולפ ע"ג דממרב יהודה משמעה סד"ח ליגמר מטומחה בלחו שחין שוה בכל הוח וגשים פטורות: ה"ג **כהנים ליס וישרחלים מוסרין לנה זה גוה ליס וישרחלים חללי חרוסי מוסרין נשח זה גוה.** חבל כהני בחללי וחללי בכהנות לח: **חמר ליה רב הושח.** לעולם חללי בכהנות שפיר דמי והח לח חנגהו משום לכהני בחללי חסירי לח פסיקח ליה לכל היכח דהני נשבי מהני והני מהני קתני וכו': **כיון דחמר מר** (לעיל דף לח.) **לכוכחה.** של יבמה על נכסי בעלה הרחשון ליח לה מיכח ועי"ג דהח מרחשון ליח לה: **חו דלמח כיון דחי ליח לה.** ליבמה דעלמח מרחשון כגון לליח ליה נכסים תקינו לה רבנן משני ומה נמי ליח לה מרחשון הילכך ליח לה מיכח: **לכוכחה על נכסי בעלה הרחשון.** לכל יבמות קחי וקתני חס היתה שניה לנבעל חפי' מיכח חין לה ש"מ: **מכלל דחיכח דחים לה מיכח.** בתמיה. כלומר בעיין ליפשיטח מיהח ליגמ' דבריית' קחי דקתני חפילו מיכח חין לה ומשמע מדקתני חפי' מכלל דחיכח יבמה לחבריתי דחים לה כתובה מיכח ומה קתני ריבח כתובתה על נכסי בעלה הרחשון: **תקינו לה מזוני.** כדי שלח תהח קלה בעיניו להוליחה: **מזוני תנחי לכתובה ניתנו.** שכך כתב לה בכתובה[ו] לח תהח יתבח בביתי ומתזנח מנכסי כל ימי מיגר מרמלותיך: **נחחר מיפה.** חס מת ולח גילתה ים לה מזונות חו חין להן מזונות היכי דמי חילימא דיתבה תותיה בעמוד והוצח קחי חלימח חית ליה לח צריכח שהלך הוה למדינת הים ולותה ואכלה מחי מזוני תנחי בכתובה נינהו מדחית ליה כתובה חית לה מזוני חו דלמח כתובה דלמשקל ומיפק חית לה מזוני דלמח תיעכב גביה ליח לה ח"ל ליח לה והתניח יש לה יכי תניח ההיח לחחר מיתה חית חמר חמר ליה תניח יש לה הח בעמוד והוצח קחי חלח התניח יש לה כי תניח ההיח לחחר מיתה ת"ר[ח] חלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט יש לה כתובה פירות מזונות בלחות[ט] והיח פסולה וולדה פסול[י] וכופין חותו להוציח שניות מדברי סופרים חין לה כתובה לח מזונות ולח בלחות[כ] והיח כשירה וולדה כשר וכופין חותו להוציח דברי הכל. ומיהו קשה דקחמר בעולה לכ"ג חיכח ביייהו כו' וחמחי מרגלא ליה והח הוח נפקל על ידה שנושח נשים בעכירה וירחה להרגילו ור"ת מפרש דהוח פסול דקחמר חולד קחי ובפקלות דידה למוד חפילו במקום שהולד כשר לח מרגלא ליה כדחמרינן ולרבי מחיח בן מרש דקחמר חפילו הלך כו' עשתה זונה הח לח מרגלא ליה ויש ספריס דגרסי הוח כשר והיח פסולה וכן בתוספתח דמכילתין בפ"ב:

ממזרת

ולותה ואכלה מאי. מי לותה וחכלה קודס שפסקו לה ב"ד לח היה הבעל חייב לשלם חפי' לותה בב"ד כדפירש"י בסוף כתובות (דף קו. ושם) גבי קדמו ב"ד ופסקו מה שפסקו פסקו והכח מיבעיח ליה חס ים לב"ד לפסוק לה מזונות כשהלך בעלה למדינת הים ותלוה ותחכל כשחר נשים חו לח: **חלמנה** לכ"ג יש לה **פירות.** לנחני דחמר בפרק נערה שנתפתתה (שם נח: ושם)[ה] חלמנה לכ"ג נשבית חייב לפדותה דקרינן וכהנת מהדרינתך למדינתך הוי פירות כמשמעו דין פירות דהיינו פירקונה דהוי תחת פירות ובניה דקתני חין לה פירות הוי נמי דין פירות דחס נשבית חינו חייב לפדותה מע"ג דהבעל חוכל פירות כי היכי דהחם רגה (לקמן פט.) דתנח נמי חין לה פירות ומזונות כו' וחמר עלה בירושלמי שחינה יכולה להוליח ממנו הפירות שחכל ס"ל מניח לה דחימח כשחכל עד שלח נח הרחשון כו' ולרבח דחמר החם חלמנה לכ"ג חלינו ישרחלים חללים גרים חרורים לבח זה בזה גירי חרורי[ז] וממזרי נתיני שתוקי ואסופי מותרין לבח זה בזה ח"ל רב הונח בריה דרב יהושע כל היכח דהני נסבי מהני והני נסבי מהני קתני כהן כיון דחילו בעי למינסב חללה חסירה ליה לח קתני חתו לקמיה דרב חידי בר חבין חמר להו דרדקי הכי[ט] חמר רב יהודה חמר רב לח הוזהרו כשרות לינשח לפסולים: שניות מדברי סופרים וכו': בעו מיניה בני בירי מרב ששת שניה לבעל ולח שניה ליבם יש לה כתובה מיבם חו לח[י] כיון דחמר מר כתובתה[כ] על נכסי בעלה הרחשון ליח לה חו דלמח כיון[כח] דחילו ליח לה מרחשון תקינו לה רבנן משני חית לה חמר להו רב ששת תניתה כתובתה על נכסי בעלה הרחשון וחם היתה שניה לבעל חפי' מיבם חין לה משני[כט] וחם היתה שניה לבעל חפי' מיבם חין לה: בעח מיניה רבי חלעזר מרבי יוחנן חלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט יש להן מזונות חו חין להן מזונות היכי דמי חילימח דיתבה תותיה בעמוד והוצח קחי חלימח חית ליה לח צריכח שהלך הוה למדינת הים ולותה ואכלה מחי מזוני תנחי בכתובה נינהו מדחית ליה כתובה חית לה מזוני חו דלמח כתובה דלמשקל ומיפק חית לה מזוני דלמח תיעכב גביה ליח לה ח"ל ליח לה והתניח יש לה כי תניח ההיח לחחר מיתה חית חמר חמר ליה תניח יש לה הח בעמוד והוצח קחי חלח התניח יש לה כי תניח ההיח לחחר מיתה ת"ר[ל] חלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט יש לה כתובה פירות מזונות בלחות[מ] והיח פסולה וולדה פסול[נ] וכופין חותו להוציח שניות מדברי סופרים חין לה כתובה לח מזונות ולח בלחות[נח] והיח כשירה וולדה כשר וכופין חותו להוציח דברי הכל. ומיהו קשה דקחמר בעולה לכ"ג חיכח ביייהו כו' וחמחי מרגלא ליה והח הוח נפקל על ידה שנושח נשים בעכירה וירחה להרגילו ור"ת מפרש דהוח פסול דקחמר חולד קחי ובפקלות דידה למוד חפילו במקום שהולד כשר לח מרגלא ליה כדחמרינן ולרבי מחיח בן מרש דקחמר חפילו הלך כו' עשתה זונה הח לח מרגלא ליה ויש ספריס דגרסי הוח כשר והיח פסולה וכן בתוספתח דמכילתין בפ"ב:

ממזרת

חלותה (דף פט.) **כדמרי מלח יקחו.** כלומר מחיט חו חשה לח נפקא לן חלח השוה בכל והם לחינטריך למעוטי ולח גזות מהכרן משום לחי לח מעטי' הוה גמרינן מלח יקחו דמחייב לגשים שלחו שחין שוה בכל: **חילח דחמרי קיהה חינטריך ליה.** למיכתב דבלחו שחין שוה בכל גשים מוחזרות ולפ ע"ג דממרב יהודה משמעה סד"ח ליגמר מטומחה בלחו שחין שוה בכל הוח וגשים פטורות: ה"ג **כהנים ליס וישרחלים מוסרין לנה זה גוה ליס וישרחלים חללי חרוסי מוסרין נשח זה גוה.** חבל כהני בחללי וחללי בכהנות לח: **חמר ליה רב הושח.** לעולם חללי בכהנות שפיר דמי והח לח חנגהו משום לכהני בחללי חסירי לח פסיקח ליה לכל היכח דהני נשבי מהני והני מהני קתני וכו': **כיון דחמר מר** (לעיל דף לח.) **לכוכחה.** של יבמה על נכסי בעלה הרחשון ליח לה מיכח ועי"ג דהח מרחשון ליח לה: **חו דלמח כיון דחי ליח לה.** ליבמה דעלמח מרחשון כגון לליח ליה נכסים תקינו לה רבנן משני ומה נמי ליח לה מרחשון הילכך ליח לה מיכח: **לכוכחה על נכסי בעלה הרחשון.** לכל יבמות קחי וקתני חס היתה שניה לנבעל חפי' מיכח חין לה ש"מ: **מכלל דחיכח דחים לה מיכח.** בתמיה. כלומר בעיין ליפשיטח מיהח ליגמ' דבריית' קחי דקתני חפילו מיכח חין לה ומשמע מדקתני חפי' מכלל דחיכח יבמה לחבריתי דחים לה כתובה מיכח ומה קתני ריבח כתובתה על נכסי בעלה הרחשון: **תקינו לה מזוני.** כדי שלח תהח קלה בעיניו להוליחה: **מזוני תנחי לכתובה ניתנו.** שכך כתב לה בכתובה[ו] לח תהח יתבח בביתי ומתזנח מנכסי כל ימי מיגר מרמלותיך: **נחחר מיפה.** חס מת ולח גילתה ים לה מזונות כל ימי חלמנותה כשחר חלמנה למזוני תנחי כתובה והכח ליכח למיגזר דלמח מתעכב גביה: **ויש לה פירות.** שלח על פי שחכל לח הפירות כיון דלגלח חכלן שהרי היה לו לה ניהוחין מעולם. ולח על גב דלמרינן (כתובות עט:) גבי כשהיה מה שחכל ומה שהוליח הכח קנסין ליה דמשלם לפי' מה שחכל מפני שהוח מרגילה לעבירה: ה"ג וכ"ן מלחמ"י בהגהוי"ס **מפני שהוח פסול והיח פסולה וכל מקום שהוח פסול והיח פסולה קנסו חותו רבנן לכתובה.** וכהכי פירוש מפני שהוח פסול כדחמרן בגבורו' (מה:) הגותח גשים בעכירה פסול (ג) על שידור הגלה והיח פסולה על ידו: קנסו

כשר וכופין חותו להוציח חמר ר"ש בן חלעזר מפני מה חמרו חלמנה לכ"ג יש לה כתובה מפני שהוח פסול והיח פסולה וכ"מ שהוח גשים בעכירה פסול (ג) על ידה שנושח נשים בעכירה וירחה להרגילו ור"ת מפרש דהוח פסול דקחמר חולד קחי ובפקלות דידה למוד חפילו במקום שהולד כשר לח מרגלא ליה כדחמרינן ולרבי מחיח בן מרש דקחמר חפילו הלך כו' עשתה זונה הח לח מרגלא ליה ויש ספריס דגרסי הוח כשר והיח פסולה וכן בתוספתח דמכילתין בפ"ב:

ממזרת

מסורת הש"ס

ג) קדושין פט., ב) [לעיל פד: וש"נ], ג) [כתובות נב:], ד) [לעיל לח. כתובות פ:], ה) [לעיל לט. כתובות פב:], ו) לעיל פד. כתובות ק: [תוספתא פ"ג ע"ש], ז) [כתובות נב:], ח) [נב. ד"ה ממזרת], ט) [וע"ע תוס' ב"מ סז. ד"ה וכלפות],

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא בְּעַמָּיו:
ויקרא כא א

2. אִשָּׁה זָנָה וְחֻלָּלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו:
ויקרא כא ז

הגהות הב"ח

(ה) גמ' מיקלטו לשכנצבו לממיכ לכ מיכי: (ו) רש"י ד"ה ה"ג וכו' הגותח גשים בעכירה פסול לעבודה עד שידור הגלה והיח פסולה חללה וכל מקום שהוא פסול על ידה או היא פסולה על ידו קנסו וכו':

מוסף רש"י

עשרה יוחסין עלו מבבל. כשעלו בני הגולה וגמגמרא מפרש לה לשמועינן שמשפחות שנמכל מיוחסות הן שהפירש שנרא כל הספולין משם ומולידן עמו (קדושין טט.). **חללים.** כהנים מלנין שנולדו מפסולי כהונה (שם). **וחרורים.** משוחררים (שם). **נתינים.** גבעונים שמלו בימי יהושע ומתרגין (לעיל עח.) דוד גזל עליהם (קדושין שם). **לוים ישראלים חללים גרים חרורים מותרין לבא זה בזה.** שכל כהנים בחללי גירי ומרורי לא, שחללה נלחו וגיורם ומשוחררת בחזקת זונה (שם). **גירי חרורי וממזרי נתיני שתוקי ואסופי מותרים לבא זה בזה.** דקסבר קהל גרים לח חיקרי קהל ולח נחשכו ממזרים הם ומותרים להתערב בממזרים דלחמר בגמרת (שם עג.) בקהל ולחי הוה לשון יבח, בקהל בפרק יבח (שם טט.).

תוספות ישנים

מתני' ולח מזונות ומיירי בלותה וחכלה דחל"ס שפיעות דשם בעמוד והולך קלי מזוני חית לה חלח בשחכל מיירי שכלך בעלה למדינת הים ולותה וחכלה ות"ח חל"ס חלי לחש משום שהיה פסולה חפילו כשהיה עמו ממרינן הניח מעותיו על קרן לפני חותו חשם שכלוה לה (ג) כדלמרי' לקלן בעלה למד"ח ועמד ביגוד בעלה ולחן לו לגשם לחכול לה בעבל ולח לגשם שהרי הבעל לח היה שם כשלוה לה וכשגה לח שלוה חלחו. לכל הכח מעותיו לח היה ממנו לה היה מעותיו על קרן לפני חלוה חלחו מוכח לח בשגה לח בעבל ולחן לו לגשם לחכול לה בעבל ולח לגשם שהרי הבעל לח היה שם כשלוה לה וכשגה לח שלוה חלחו. לכל הכח